

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci **žalobce V. V. N.,** zastoupeného Mgr. Darinou Kučerovou, advokátkou se sídlem Děčín 1, Sofijská 890/31, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 10. 2002, č. j. OAM-3589/VL-11-K04-2002, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 11. 2003, č. j. 28 Az 89/2003-32,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 9. 10. 2002, č. j. OAM-3589/VL-11-K04-2002, nebyl udělen žalobci azyl podle ustanovení § 12, 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále „ zákon o azylu“), současně žalovaný rozhodl, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu. Uvedené rozhodnutí žalobce napadl včas podaným opravným prostředkem.

Podáním ze dne 19. 11. 2003, soudu doručeným dne 21. 11. 2003, oznámil žalobce, že svoji žalobu bere zpět. Krajský soud proto podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. řízení usnesením zastavil.

Proti tomuto usnesení krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost, kterou napadl výrok usnesení v celém rozsahu, namítl, že skutková podstata,

z níž správní orgán vycházel, nemá oporu ve spisech a soud měl proto rozhodnutí zrušit. Stěžovatel dále namítá, že řízení před soudem vykazovalo závažné vady, jestliže nebyl stěžovateli pro řízení ustanoven tlumočník. Podle občanského soudního řádu je povinností soudu ustanovit pro řízení tlumočníka tomu účastníku, jehož mateřštinou je jiný než český jazyk. Z uvedených důvodů stěžovatel s napadeným usnesením krajského soudu nesouhlasí a trvá na tom, že v jeho případě jsou dány podmínky pro udělení azylu ve shodě s ustanovením § 13 a § 14 zákona o azylu. Stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadené usnesení krajského soudu a rovněž aby přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Žalovaný se přes výzvu krajského soudu ze dne 12. 1. 2004 ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadené usnesení soudu v souladu s ustanovením § 109 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud zjistil ze soudního spisu, že dne 28. 1. 2003 obdržel krajský soud podání stěžovatele v cizím jazyce, vyzval jej proto, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení, zaslal soudu překlad svého podání do českého jazyka.

Stěžovatel osobně převzal dne 16. 7. 2003 zásilku soudu doručovanou prostřednictvím pracovníka Policie ČR - oddělení cizinecké policie. Protože v soudem stanovené lhůtě stěžovatel nevyhověl výzvě soudu a své podání ze dne 28. 1. 2003, vyhotovené v cizím jazyce, nedoplnil o český překlad, vydal krajský soud usnesení ze dne 15. září 2003, kterým ustanovil stěžovateli tlumočníka pana T. S., bytem N. V. 43, N. B. Tomu uložil provedení tlumočnického úkonu do českého jazyka, písemně, ve dvou vyhotoveních, a to ve lhůtě do 30 dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Usnesení bylo tlumočníku doručeno dne 18. 9. 2003.

Z překladu podání stěžovatele, provedeného ustanoveným tlumočníkem, vyplynulo, že stěžovatel žádá o možnost vrátit se zpět do své vlasti, neboť mu nevyhovují některé zvyklosti, klima a podobně, žádá rovněž o finanční pomoc k zakoupení letenky zpět do Vietnamu.

Součástí soudního spisu je úřední záznam, sepsaný dne 19. 11. 2003 Mgr. M. J., (zaměstnanec P. K. O.), za účasti tlumočníka V. M. Q., obsahující písemné sdělení stěžovatele, opatřené jeho podpisem, že svým podáním soudu hodlal vzít žalobu zpět v plném rozsahu a souhlasí s tím, že bude v jeho nepřítomnosti řízení zastaveno. Toto písemné sdělení stěžovatele je opatřeno překladem do českého jazyka přítomným tlumočníkem. Součástí spisu je i průkaz tlumočníka V. M. Q.

Všechny tyto skutečnosti vzal krajský soud v úvahu při vydání svého usnesení o zastavení řízení podle ustanovení § 47 s. ř. s.

Soud při vydání svého usnesení vycházel z jednoznačně projevené vůle stěžovatele, vyjádřené v jeho výše uvedených sděleních soudu a protože sám jednání nenařizoval, nebyl povinen ustanovit stěžovateli tlumočníka pro jednání v jeho mateřštině před soudem. Taková námitka, stěžovatelem vznesená, je nedůvodná.

Pokud stěžovatel uvedl jako další důvod podání kasační stížnosti, že skutková podstata, z níž správní orgán vycházel, nemá oporu ve spisech, soud měl proto napadené rozhodnutí zrušit, je takové tvrzení stěžovatele nerelevantní.

Soud v předcházejícím řízení toto řízení podle § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil. Rozhodoval tak dle dispozic stěžovatele, který se sám rozhodl, že v řízení již nebude pokračovat a který nepochybným a zřejmým způsobem tuto svoji vůli soudu projevil. Soud se proto nemohl zabývat zjišťováním, zda skutková podstata, z níž správní orgán vycházel, měla oporu ve správních spisech.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Za této procesní situace, kdy Nejvyšší správní soud rozhodl již o kasační stížnosti samé, nezabýval se samostatně návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladu řízení příslušelo, náklady řízení nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. března 2005

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu